

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 13 czerwca 2018 r.

Poz. 1137

USTAWA

z dnia 12 kwietnia 2018 r.

o rejestracji jachtów i innych jednostek pływających o długości do 24 m¹⁾

Art. 1. 1. Przepisy ustawy stosuje się do następujących jednostek pływających o długości do 24 m:

- 1) statków morskich przeznaczonych lub używanych do uprawiania sportu lub rekreacji:
 - a) jachtów rekreacyjnych,
 - b) jachtów komercyjnych;
- 2) statków żeglugi śródlądowej przeznaczonych lub używanych do uprawiania sportu lub rekreacji lub połowu ryb:
 - a) jachtów rekreacyjnych,
 - b) jachtów komercyjnych,
 - c) jednostek pływających używanych do połowu ryb.

2. Przepisów ustawy nie stosuje się do następujących jednostek pływających:

- 1) statków zarejestrowanych w polskim rejestrze okrętowym, o którym mowa w art. 23 § 1 ustawy z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski (Dz. U. z 2016 r. poz. 66 oraz z 2018 r. poz. 650 i 1137);
- 2) statków przeznaczonych lub używanych do przewozu więcej niż 12 pasażerów (statków pasażerskich);
- 3) statków używanych do wykonywania rybołówstwa komercyjnego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 20 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2018 r. poz. 514 i 650);
- 4) statków o napędzie mechanicznym albo statków bez napędu mechanicznego przeznaczonych do przewozu osób lub rzeczy na wodach śródlądowych z jednego brzegu drogi wodnej na drugi brzeg (promów);
- 5) statków o napędzie mechanicznym albo statków bez napędu mechanicznego przeznaczonych do przewozu na wodach śródlądowych nie więcej niż 12 pasażerów z jednego brzegu drogi wodnej na drugi brzeg (łodzi przewozowych).

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) jednostce pływającej – należy przez to rozumieć jacht oraz jednostkę pływającą używaną do połowu ryb;
- 2) jachcie – należy przez to rozumieć jacht rekreacyjny oraz jacht komercyjny, w tym skuter wodny, jednostkę pływającą używaną do celów mieszkalnych (houseboat) oraz drewnianą replikę statku historycznego;
- 3) jachcie rekreacyjnym – należy przez to rozumieć statek przeznaczony lub używany w żegludze morskiej lub w żegludze śródlądowej, wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji, inny niż jacht komercyjny;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybnictwie śródlądowym, ustawę z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej, ustawę z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski oraz ustawę z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim.

- 4) jachtu komercyjnym – należy przez to rozumieć statek przeznaczony lub używany w żegludze morskiej lub w żegludze śródlądowej, wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji, w ramach prowadzenia działalności polegającej na:
 - a) odpłatnym przewozie osób,
 - b) odpłatnym wykonywaniu rejsów szkoleniowych,
 - c) odpłatnym udostępnianiu statku w celach:
 - amatorskiego połowu ryb w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybnactwie śródlądowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 652, z 2017 r. poz. 60 i 1566 oraz z 2018 r. poz. 1137) lub
 - rybołówstwa rekreacyjnego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 22 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim,
 - d) odpłatnym udostępnianiu statku obsadzonego załogą,
 - e) każdym innym odpłatnym wykorzystaniu lub udostępnianiu statku– o ile w ramach tej działalności nie jest używany do przewozu więcej niż 12 pasażerów;
- 5) jednostce pływającej używanej do połowu ryb – należy przez to rozumieć jednostkę pływającą używaną do amatorskiego połowu ryb oraz jednostkę pływającą używaną do połowów rybackich;
- 6) jednostce pływającej używanej do amatorskiego połowu ryb – należy przez to rozumieć statek używany do amatorskiego połowu ryb na wodach śródlądowych w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybnactwie śródlądowym;
- 7) jednostce pływającej używanej do połowów rybackich – należy przez to rozumieć statek używany do połowu organizmów żyjących w wodzie, w tym ryb i raków, wykonywanego rybackimi narzędziami lub urządzeniami połowowymi na wodach śródlądowych, inny niż jednostka pływająca używana do amatorskiego połowu ryb;
- 8) organie rejestrującym – należy przez to rozumieć starostę albo właściwy polski związek sportowy w rozumieniu ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie (Dz. U. z 2017 r. poz. 1463 i 1600 oraz z 2018 r. poz. 650);
- 9) numerze identyfikacyjnym – należy przez to rozumieć numer identyfikacyjny jednostki pływającej nadany przez producenta i umieszczony na kadłubie tej jednostki zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 12 ustawy z dnia 13 kwietnia 2016 r. o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku (Dz. U. z 2017 r. poz. 1398 oraz z 2018 r. poz. 650), w szczególności numer HIN (Hull Identification Number), numer CIN (Craft Identification Number), numer WIN (Watercraft Identification Number);
- 10) indywidualnym numerze identyfikacyjnym (INI) – należy przez to rozumieć numer nadawany jednostkom pływającym przez organ rejestrujący podczas pierwszej rejestracji w Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy jednostka pływająca nie posiada numeru identyfikacyjnego;
- 11) długości – należy przez to rozumieć długość kadłuba jednostki pływającej mierzoną między skrajnymi punktami kadłuba na rufie i dziobie, z pominięciem części należących do wyposażenia kadłuba, w szczególności: steru, bukszprytu i odbojnic; w przypadku jachtu morskiego, gdy tak określona długość wynosi 24 m albo więcej, przez długość należy rozumieć 96% całkowitej długości kadłuba mierzonej w płaszczyźnie wodnicy równoległej do płaszczyzny podstawowej na wysokości równej 85% wysokości bocznej lub, jeżeli długość ta jest większa, długość mierzoną od przedniej krawędzi dziobnicy do osi trzonu sterowego w płaszczyźnie tej wodnicy.

Art. 3. 1. Obowiązkowi rejestracji podlega:

- 1) jacht oraz jednostka pływająca używana do amatorskiego połowu ryb, o długości co najmniej 7,5 m lub napędzie mechanicznym o mocy co najmniej 15 kW,
 - 2) jednostka pływająca używana do połowów rybackich,
 - 3) jednostka pływająca uprawiająca żeglugę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej
- o ile nie posiada innej niż polska przynależności.

2. Obowiązkowi rejestracji, o którym mowa w ust. 1, nie podlega:

- 1) jednostka pływająca przeznaczona wyłącznie do regat i zawodów sportowych, posiadająca klasę regatową i ważny certyfikat wydany przez polski związek sportowy albo podmiot właściwy dla państwa bandery jachtu oraz regatowa łódź wiosłowa;
- 2) jednostka pływająca napędzana wyłącznie siłą ludzkich mięśni;
- 3) deska surfingowa, deska z żaglem lub inna podobna jednostka pływająca.

3. Jednostka pływająca o długości do 24 m, która nie podlega obowiązkowi rejestracji, może być zarejestrowana na wniosek właściciela.

Art. 4. 1. Rejestracji jednostki pływającej dokonuje organ rejestrujący, wpisując jednostkę do rejestru jachtów i innych jednostek pływających o długości do 24 m, zwanego dalej „rejestrem”, oraz nadaje jej numer rejestracyjny i wydaje dokument rejestracyjny.

2. W celu rejestracji jednostki pływającej właściciel składa wniosek o rejestrację i wydanie dokumentu rejestracyjnego do wybranego organu rejestrującego, a w przypadku, o którym mowa w ust. 4, również wniosek o wydanie oznakowania kontrolnego.

3. Jeżeli jednostka pływająca jest przedmiotem współwłasności, wnioski, o których mowa w ust. 2, może złożyć każdy współwłaściciel, przedkładając pełnomocnictwo do działania w imieniu pozostałych współwłaścicieli.

4. Dokonując rejestracji jednostki pływającej, która nie posiada numeru identyfikacyjnego ani indywidualnego numeru identyfikacyjnego (INI), organ rejestrujący nadaje jej indywidualny numer identyfikacyjny (INI), który nie podlega zmianie w okresie istnienia jednostki pływającej, oraz wydaje oznakowanie kontrolne.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, właściciel niezwłocznie oznakowuje jednostkę za pomocą oznakowania kontrolnego, umieszczając je na rufie po prawej stronie w sposób umożliwiający identyfikację jednostki.

6. Z chwilą zarejestrowania jednostka pływająca uzyskuje polską przynależność. Dokument rejestracyjny jest dowodem polskiej przynależności jednostki pływającej.

7. Właściciel jednostki pływającej otrzymuje wraz z dokumentem rejestracyjnym unikalny kod umożliwiający wprowadzenie do rejestru informacji, o których mowa w art. 14 ust. 4.

8. W przypadku utraty albo uszkodzenia dokumentu rejestracyjnego lub oznakowania kontrolnego wtórnik tego dokumentu lub oznakowania wydaje, na wniosek właściciela, organ rejestrujący. Do wniosku dołącza się oświadczenie zawierające informacje o fakcie i okolicznościach utraty albo uszkodzenia dokumentu rejestracyjnego lub oznakowania kontrolnego. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

9. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 8, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 5. Wyboru producenta blankietów dokumentu rejestracyjnego oraz oznakowania kontrolnego dokonuje minister właściwy do spraw gospodarki morskiej na zasadach określonych w przepisach o zamówieniach publicznych.

Art. 6. 1. Rejestracji jednostki pływającej dokonuje się na podstawie:

- 1) dowodu własności, którym może być w szczególności:
 - a) faktura VAT,
 - b) umowa sprzedaży, zamiany, darowizny,
 - c) prawomocne orzeczenie sądu rozstrzygające o prawie własności,
 - d) w przypadku jednostek budowanych systemem gospodarczym – pisemne oświadczenie budowniczego;
- 2) wniosku o rejestrację zawierającego następujące informacje:
 - a) o właścicielu i współwłaścicielach oraz armatorze, jeżeli nie jest nim właściciel:
 - imię i nazwisko albo nazwę,
 - PESEL albo datę i wskazanie miejsca urodzenia, jeżeli numer PESEL nie został nadany – w przypadku osób fizycznych,
 - NIP w przypadku osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej albo inny odpowiedni identyfikator – w przypadku podmiotów zagranicznych,
 - adres zamieszkania albo adres siedziby,
 - adres do doręczeń na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) o rejestracji w innym rejestrze w kraju lub za granicą, jeżeli jednostka pływająca była zarejestrowana:
 - wskazanie organu poprzedniej rejestracji,
 - numer rejestracyjny,
 - datę rejestracji i wykreślenia z rejestru,

- c) o numerze identyfikacyjnym albo indywidualnym numerze identyfikacyjnym (INI), jeżeli został nadany,
 - d) o zamiarze eksploatacji jednostki pływającej na wodach: morskich albo śródlądowych, albo morskich i śródlądowych,
 - e) o zamiarze używania jednostki pływającej do celów rekreacyjnych lub komercyjnych,
 - f) o zamiarze używania jednostki pływającej do:
 - amatorskiego połowu ryb,
 - połowów rybackich,
 - rybołówstwa rekreacyjnego w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 22 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim,
 - g) o nazwie jednostki pływającej, o ile została nadana przez właściciela,
 - h) o porcie macierzystym jednostki pływającej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - i) o rodzaju napędu jednostki pływającej, a w przypadku napędu mechanicznego, także o jego mocy,
 - j) o marce i modelu lub typie jednostki pływającej,
 - k) o podstawowych wymiarach i parametrach jednostki pływającej,
 - l) o materiale głównym, z którego zbudowany jest kadłub jednostki pływającej,
 - m) o roku budowy i producencie jednostki pływającej,
 - n) o sygnale rozpoznawczym (Call Sign) i morskim radiowym numerze identyfikacyjnym MMSI, jeżeli zostały nadane,
 - o) o maksymalnej dopuszczalnej liczbie osób na pokładzie jednostki pływającej, jeżeli została określona w deklaracji zgodności CE lub innej dokumentacji wydanej przez upoważniony podmiot,
 - p) o dopuszczalnej sile wiatru oraz znaczącej wysokości fali, jeżeli zostały określone w deklaracji zgodności CE lub innej dokumentacji wydanej przez upoważniony podmiot;
- 3) dokumentów lub materiałów potwierdzających informacje, o których mowa w pkt 2 lit. a–c oraz i–p;
- 4) dowodu wniesienia opłaty za rozpatrzenie wniosku o rejestrację i wydanie dokumentu rejestracyjnego oraz wniosku o wydanie oznakowania kontrolnego w przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 4.

2. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. d, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

3. Do wniosku o rejestrację dołącza się dokumenty i materiały, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, a także dokument zawierający zgodę właściciela jednostki pływającej na uprawianie żeglugi przez armatora, deklarację zgodności CE jednostki pływającej oraz silnika, jeżeli były wydane.

4. Wniosek o rejestrację może zawierać dodatkowe informacje podane w celu zwiększenia skuteczności prowadzenia działań ratowniczych lub przeciwdziałania kradzieży, w szczególności:

- 1) dane osób, z którymi należy się kontaktować w razie prowadzenia działań ratowniczych;
- 2) kolor lub znaki charakterystyczne na kadłubie lub żaglach;
- 3) następujące dane dotyczące silnika zaburtowego: producent, typ silnika, moc w kW oraz numer silnika.

5. Wniosek o rejestrację składa się w postaci papierowej do organu rejestrującego osobiście albo przez przedstawiciela ustawowego albo pełnomocnika albo przekazuje się do organu rejestrującego w postaci elektronicznej.

6. W przypadku gdy wnioskodawca składa wniosek o rejestrację w postaci elektronicznej, a posiada wymagane załączniki w oryginale wyłącznie w postaci papierowej, dokumenty te mogą być dołączone do wniosku w postaci odwzorowania cyfrowego, a ich oryginały należy okazać organowi rejestrującemu przed odbiorem dokumentu rejestracyjnego.

Art. 7. 1. Nazwa nadana jednostce pływającej powinna być zwięzła oraz nie może naruszać dobrych obyczajów.

2. Właściciel jednostki pływającej jako port macierzysty wskazuje dla:

- 1) śródlądowej jednostki pływającej – miejscowość na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) morskiej jednostki pływającej – port morski na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 8. Właściciel może złożyć wniosek o przydzielenie i rezerwację numeru rejestracyjnego dla jednostki pływającej w budowie, a w przypadku jachtu morskiego – również o rezerwację nazwy. Numer rejestracyjny lub nazwa dla jednostki pływającej w budowie rezerwowana jest na okres nieprzekraczający 7 miesięcy, licząc od dnia złożenia kompletnego wniosku.

Art. 9. 1. Organ rejestrujący bada, czy:

- 1) wniosek i dołączone do niego dokumenty lub materiały odpowiadają pod względem treści i formy wymogom określonym w art. 6 i art. 7;
- 2) zgłoszone dane są zgodne ze stanem faktycznym, jeżeli ma w tym względzie uzasadnione wątpliwości.

2. Po zweryfikowaniu kompletności wniosku o rejestrację organ rejestrujący wydaje zaświadczenie o złożeniu wniosku o rejestrację, którym właściciel jednostki pływającej może się posługiwać do czasu wydania dokumentu rejestracyjnego albo doręczenia decyzji o odmowie wpisania jednostki pływającej do rejestru.

3. Organ rejestrujący wpisuje jednostkę pływającą do rejestru albo wydaje decyzję o odmowie wpisania jednostki pływającej do rejestru w terminie 30 dni, licząc od dnia złożenia kompletnego wniosku o rejestrację.

4. Decyzję o odmowie wpisania jednostki pływającej do rejestru wydaje organ rejestrujący, w przypadku gdy:

- 1) do jednostki pływającej nie stosuje się przepisów ustawy lub
- 2) dane zawarte we wniosku o rejestrację nie są zgodne ze stanem faktycznym.

5. Od decyzji organu rejestrującego przysługuje odwołanie do:

- 1) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej – w przypadku jednostki pływającej, co do której we wniosku o rejestrację zawarto informację o zamiarze jej eksploatacji na wodach morskich albo na wodach morskich i śródlądowych;
- 2) ministra właściwego do spraw żegludgi śródlądowej – w przypadku jednostki pływającej, co do której we wniosku o rejestrację zawarto informację o zamiarze jej eksploatacji na wodach śródlądowych.

Art. 10. 1. W razie przeniesienia na inną osobę własności zarejestrowanej jednostki pływającej dotychczasowy właściciel przekazuje nowemu właścicielowi dokument rejestracyjny.

2. Właściciel zarejestrowanej jednostki pływającej jest obowiązany zawiadomić organ rejestrujący, w terminie nieprzekraczającym 30 dni, licząc od dnia zaistnienia danego faktu, o:

- 1) zbyciu lub nabyciu jednostki;
- 2) zmianie stanu faktycznego wymagającej zmiany danych zamieszczonych w rejestrze, w szczególności zmianie stanu faktycznego wymagającej wykreślenia jednostki z rejestru.

3. W przypadku zawiadomienia, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, wymagającego zmiany danych zamieszczonych w rejestrze, właściciel jednostki pływającej dołącza odpowiednią dokumentację, poświadczającą zaistniałą zmianę, a w przypadku konieczności zmiany danych zawartych w dokumencie rejestracyjnym składa również wniosek o zmianę danych w rejestrze i wydanie dokumentu rejestracyjnego, do którego dołącza dokument rejestracyjny.

Art. 11. 1. Jednostkę pływającą wykreśla się z rejestru na wniosek właściciela, do którego dołącza się dokument rejestracyjny.

2. Jednostkę pływającą wykreśla z rejestru z urzędu, w drodze decyzji, organ, który wydał dokument rejestracyjny, w przypadkach:

- 1) gdy uległa całkowitemu zniszczeniu lub trwale utraciła cechy jednostki pływającej;
- 2) gdy przestała spełniać wymagania umożliwiające jej rejestrację;
- 3) uzasadnionych względami bezpieczeństwa, obronności lub innego ważnego interesu publicznego.

3. Właściciel jednostki pływającej, która została wykreślona z rejestru z urzędu, jest obowiązany zwrócić dokument rejestracyjny do organu rejestrującego w terminie 14 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji o wykreśleniu z rejestru.

4. Z chwilą wykreślenia z rejestru jednostka pływająca traci polską przynależność, o ile nie posiada jej na podstawie ustawy z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski albo ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2128 oraz z 2018 r. poz. 1137).

Art. 12. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do postępowania w sprawie rejestracji stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650).

Art. 13. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej i ministrem właściwym do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób i tryb rejestracji, dokonywania zmian w rejestrze oraz wykreślenia z rejestru, w tym:
 - a) szczegółowy zakres informacji zawartych we wniosku o rejestrację, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. i oraz k,
 - b) rodzaje dokumentów mogących być podstawą określenia danych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. o i p,
 - c) rodzaje dokumentów lub materiałów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3, oraz przypadki, w których ich złożenie nie jest wymagane do dokonania rejestracji,
 - 2) tryb wydawania wtórników dokumentu rejestracyjnego i oznakowania kontrolnego,
 - 3) wzory zaświadczenia, o którym mowa w art. 9 ust. 2, dokumentu rejestracyjnego i oznakowania kontrolnego,
 - 4) sposób ustalania nazwy nadawanej jednostce pływającej,
 - 5) sposób nadawania numeru rejestracyjnego i indywidualnego numeru identyfikacyjnego (INI),
 - 6) sposób oznakowywania jednostek pływających oznakowaniem kontrolnym
- mając na uwadze potrzebę zapewnienia sprawnego przebiegu procesu rejestracji, a także zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi, ochrony praw własności i sprawności przeprowadzanych akcji ratowniczych.

Art. 14. 1. Rejestr jest prowadzony w systemie teleinformatycznym.

2. Rejestr zawiera następujące informacje:

- 1) wskazane we wniosku o rejestrację, z wyjątkiem informacji, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2 lit. d–f;
- 2) dotyczące wydanych dokumentów rejestracyjnych:
 - a) wskazanie organu rejestrującego,
 - b) numer rejestracyjny,
 - c) datę rejestracji,
 - d) serię i numer dokumentu,
 - e) datę wydania i odbioru dokumentu,
 - f) kopię dokumentu w postaci odwzorowania cyfrowego;
- 3) dotyczące zarejestrowania jednostki pływającej:
 - a) jako śródlądowej, jeżeli we wniosku, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, wskazano zamiar eksploatacji jednostki pływającej na wodach śródlądowych, albo morskiej, jeżeli we wniosku, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, wskazano zamiar eksploatacji jednostki pływającej na wodach morskich albo morskich i śródlądowych,
 - b) do celów rekreacyjnych, komercyjnych lub do połowu ryb;
- 4) wskazanie podstawy i datę wykreślenia z rejestru jednostki pływającej;
- 5) dotyczące pozwoleń radiowych na używanie urządzeń radiowych w służbie radiokomunikacyjnej morskiej i żegludzie śródlądowej wydanych na podstawie art. 143 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2017 r. poz. 1907 i 2201 oraz z 2018 r. poz. 106, 138, 650 i 1118);
- 6) dotyczące pokładowych i osobistych nadajników sygnału niebezpieczeństwa wpisanych do ewidencji prowadzonej na podstawie art. 140e ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2017 r. poz. 959 i 1089 oraz z 2018 r. poz. 138, 650 i 1089);
- 7) dotyczące zgłoszenia kradzieży lub odnalezienia jednostki pływającej lub silnika jednostki pływającej;
- 8) inne dane o jednostkach pływających istotne ze względu na zapewnienie nadzoru nad bezpieczeństwem żeglugi.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, są wprowadzane do rejestru przez:

- 1) organ rejestrujący;
- 2) Urząd Komunikacji Elektronicznej – w zakresie informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 5, oraz informacji o sygnale rozpoznawczym (Call Sign) i morskim radiowym numerze identyfikacyjnym MMSI, jeżeli zostały nadane;
- 3) Urząd Lotnictwa Cywilnego – w zakresie informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 6;
- 4) właściwą jednostkę organizacyjną Policji – w zakresie informacji, o których mowa w ust. 2 pkt 7.

4. Właściciel lub armator jednostki pływającej, używając unikalnego kodu, o którym mowa art. 4 ust. 7, może wprowadzać do rejestru informacje mające na celu zwiększenie skuteczności prowadzenia działań ratowniczych dotyczących jednostki pływającej właściciela. Informacje te są dostępne dla służb ratowniczych wraz z datą ich wprowadzenia.

5. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej i ministrem właściwym do spraw rybołówstwa, określi, w drodze rozporządzenia, sposób prowadzenia rejestru, w tym wprowadzania i aktualizacji informacji, szczegółowy zakres, sposób i terminy wprowadzania informacji przez podmioty, o których mowa w ust. 3, oraz zakres informacji zawartych we wniosku, o którym mowa w art. 16 ust. 2, mając na uwadze konieczność zapewnienia poufności, integralności i dostępności informacji zamieszczonych w rejestrze oraz odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa informacji przy prowadzeniu rejestru.

Art. 15. 1. Rejestr jest jawny. Osoby zainteresowane mogą żądać od organu rejestrującego poświadczonych wyciągów i odpisów z rejestru.

2. Wyciąg z rejestru zawiera numer rejestracyjny jednostki pływającej oraz dane, o których mowa w art. 14 ust. 2 pkt 1, 3 i 4.

3. W przypadku gdy żądanie wydania poświadczonego wyciągu lub odpisu z rejestru jest złożone w postaci elektronicznej, wyciągi i odpisy wydaje się w postaci dokumentu elektronicznego opatrzonego kwalifikowanym podpisem elektronicznym albo kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną organu rejestrującego wydającego taki dokument.

4. Osoby zainteresowane mogą uzyskać nieodpłatny, elektroniczny dostęp do następujących informacji zawartych w rejestrze:

- 1) liczba właścicieli lub współwłaścicieli,
- 2) nazwa organu rejestrującego,
- 3) zarejestrowanie jednostki pływającej jako śródlądowej albo morskiej,
- 4) zarejestrowanie jednostki pływającej do celów rekreacyjnych, komercyjnych lub do połowu ryb,
- 5) nazwa jednostki pływającej,
- 6) port macierzysty,
- 7) rodzaj napędu i, w przypadku napędu mechanicznego, jego moc,
- 8) podstawowe wymiary i parametry,
- 9) marka i model,
- 10) materiał główny kadłuba,
- 11) rok budowy,
- 12) zgłoszenie kradzieży jednostki pływającej lub silnika jednostki pływającej

– pod warunkiem wskazania numeru rejestracyjnego, numeru identyfikacyjnego lub indywidualnego numeru identyfikacyjnego (INI) oraz daty ostatniej rejestracji.

Art. 16. 1. Prawo dostępu do rejestru mają:

- 1) minister właściwy do spraw gospodarki morskiej, minister właściwy do spraw żeglugi śródlądowej oraz minister właściwy do spraw rybołówstwa,
- 2) organy administracji rządowej i samorządowej oraz inne podmioty

– w zakresie niezbędnym do realizacji ich zadań określonych w ustawie i przepisach odrębnych.

2. Dostępu do rejestru udziela albo odmawia administrator, w drodze decyzji, na pisemny wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1.

3. Dane zawarte w rejestrze mogą być udostępnione w trybie teletransmisji danych nieodpłatnie, za pomocą urządzeń teletransmisji danych.

4. Udostępnianie danych w trybie teletransmisji danych odbywa się na podstawie decyzji administratora wydanej na jednorazowy wniosek złożony przez podmiot, o którym mowa w ust. 1, po spełnieniu następujących wymogów:

- 1) posiadania i stosowania mechanizmów umożliwiających identyfikację i rejestrację osób uzyskujących dostęp do danych oraz rejestrujących zakres udostępnionych danych i datę udostępnienia danych;
- 2) posiadania i stosowania zabezpieczeń technicznych i organizacyjnych chroniących przed uzyskaniem dostępu do danych przez inne osoby i podmioty.

5. Jeżeli podmiot nie spełnia wymogów określonych w ust. 4, administrator w drodze decyzji odmawia udostępniania danych w trybie teletransmisji danych lub cofa zgodę na udostępnianie danych w tym trybie.

Art. 17. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej i ministrem właściwym do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia, podmiot, któremu powierzone zostanie prowadzenie rejestru i administrowanie nim, mając na uwadze potrzebę zapewnienia sprawnego, efektywnego i ekonomicznego przebiegu procesu rejestracji.

Art. 18. 1. Rozpatrzenie wniosku o:

- 1) rejestrację i wydanie dokumentu rejestracyjnego,
- 2) zmianę danych w rejestrze i wydanie dokumentu rejestracyjnego,
- 3) wydanie wtórnika dokumentu rejestracyjnego,
- 4) wydanie oznakowania kontrolnego w przypadku, o którym mowa w art. 4 ust. 4, albo wtórnika oznakowania kontrolnego,
- 5) wydanie odpisu lub wyciągu, o których mowa w art. 15 ust. 1

– podlega opłacie.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, pobiera organ rejestrujący.

3. Maksymalna wysokość opłaty za rozpatrzenie wniosku, o którym mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1–4, nie może przekroczyć 10%,
- 2) pkt 5, nie może przekroczyć 1%

– minimalnego wynagrodzenia za pracę ustalonego i ogłoszonego na podstawie przepisów o minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

4. W przypadku nieuwzględnienia wniosku, o którym mowa w ust. 1, opłata nie podlega zwrotowi.

5. Zadania związane z rejestracją jednostek pływających wykonywane przez starostę należą do zadań własnych powiatu.

6. Opłaty, o których mowa w ust. 1, stanowią odpowiednio dochód powiatu albo przychód właściwego polskiego związku sportowego.

7. Część opłaty za rozpatrzenie wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1–3, w wysokości 10 zł, stanowi niepodatkową należność budżetu państwa o charakterze publicznoprawnym w rozumieniu ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2077 oraz z 2018 r. poz. 62 i 1000).

8. Część opłaty, o której mowa w ust. 7, pobrana w poprzednim miesiącu, jest przekazywana przez organ rejestrujący do 10. dnia każdego miesiąca na rachunek bankowy właściwego terytorialnie dla organu rejestrującego wojewody, który przekazuje środki na odpowiedni rachunek dochodów centralnego rachunku bieżącego budżetu państwa do 20. dnia każdego miesiąca.

9. Dochodzenie należności z tytułu części opłaty, o której mowa w ust. 7, następuje na podstawie ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201, z późn. zm.²⁾).

10. Minister właściwy do spraw gospodarki morskiej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej i ministrem właściwym do spraw rybołówstwa określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, uwzględniając koszt produkcji dokumentu rejestracyjnego i oznakowania kontrolnego posiadających odpowiednie zabezpieczenia oraz koszt wykonania odpisu lub wyciągu.

Art. 19. 1. Właściciel jednostki pływającej, który:

- 1) nie dopełnia obowiązku rejestracji, o którym mowa w art. 3 ust. 1,
- 2) nie dopełnia obowiązku oznakowania jednostki pływającej oznakowaniem kontrolnym z indywidualnym numerem identyfikacyjnym (INI) zgodnie z art. 4 ust. 5,
- 3) nie dopełnia obowiązku przekazania zawiadomienia zgodnie z art. 10 ust. 2,

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 1475, 1954 i 2491 oraz z 2018 r. poz. 138, 398, 1000, 1009 i 1104.

- 4) podaje organowi rejestrującemu nieprawdziwe informacje dotyczące wymiarów jednostki pływającej, różniące się od wymiarów faktycznych o więcej niż 30 cm,
 - 5) podaje organowi rejestrującemu nieprawdziwe informacje dotyczące mocy napędu mechanicznego, różniące się od mocy nominalnej o więcej niż 2 kW lub o więcej niż 10%, w zależności od tego, która wartość jest większa,
 - 6) nie dopełnia obowiązku zwrotu dokumentu rejestracyjnego zgodnie z art. 11 ust. 3
- podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach o czyny określone w ust. 1 następuje w trybie przewidzianym w przepisach ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2018 r. poz. 475 i 1039).

3. Prawo do nakładania grzywien za czyny określone w ust. 1 w drodze mandatu karnego mają:

- 1) uprawnieni pracownicy terenowego organu administracji morskiej;
- 2) uprawnieni pracownicy terenowego organu administracji żegluga śródlądowej;
- 3) funkcjonariusze Policji;
- 4) funkcjonariusze Straży Granicznej.

Art. 20. W ustawie z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 652 oraz z 2017 r. poz. 60 i 1566) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1a w ust. 2 skreśla się wyrazy „, , art. 20 ust. 3b”;
- 2) w art. 20:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sprzęt pływający służący do połowu ryb podlega obowiązkowi oznakowania i rejestracji zgodnie z zasadami określonymi w ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2128 oraz z 2018 r. poz. 1137).”;
 - b) uchyla się ust. 3–3b,
 - c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Amatorski połów ryb przy użyciu jednostki pływającej odbywa się z zachowaniem wymogów w zakresie bezpieczeństwa uprawiania żegluga dotyczących budowy, wyposażenia oraz kwalifikacji, określonych w przepisach o żegludze śródlądowej dla statków przeznaczonych lub używanych wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji.”;
- 3) w art. 21 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) szczegółowe warunki ochrony i połowu ryb, rybackie narzędzia i urządzenia połowowe, zasady ustanawiania obwodów rybackich, obrębów hodowlanych i ochronnych oraz oznakowania tych obrębów.”;
- 4) w art. 27a w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) dokonuje połowu ryb, wykorzystując do tego jednostkę pływającą nieoznakowaną albo oznakowaną niezgodnie z art. 20 ust. 2.”;

Art. 21. W ustawie z dnia 21 grudnia 2000 r. o żegludze śródlądowej (Dz. U. z 2017 r. poz. 2128) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w odnośniku do tytułu ustawy w pkt 7 skreśla się wyraz „rzeczy”;
- 2) w art. 1 w ust. 3 skreśla się użyty dwukrotnie wyraz „zarobkowego”;
- 3) w art. 5 w ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a–1d w brzmieniu:
 - „1a) statek przeznaczony lub używany wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji – jacht rekreacyjny lub jacht komercyjny oraz jednostkę pływającą używaną do amatorskiego połowu ryb;
 - 1b) jacht rekreacyjny – statek przeznaczony lub używany wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji, inny niż jacht komercyjny;
 - 1c) jacht komercyjny – statek przeznaczony lub używany wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji, w ramach prowadzenia działalności polegającej na:
 - a) odpłatnym przewozie osób,
 - b) odpłatnym wykonywaniu rejsów szkoleniowych,

- c) odpłatnym udostępnianiu statku w celach amatorskiego połowu ryb w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 652, z 2017 r. poz. 60 i 1566 oraz z 2018 r. poz. 1137),
- d) odpłatnym udostępnianiu statku obsadzonego załogą,
- e) każdym innym odpłatnym wykorzystaniu lub udostępnianiu statku
– o ile w ramach tej działalności nie jest używany do przewozu więcej niż 12 pasażerów;
- 1d) jednostka pływająca używana do amatorskiego połowu ryb – statek używany do amatorskiego połowu ryb w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym;”;
- 4) w art. 9 w ust. 2 w pkt 11 skreśla się wyrazy „art. 9”;
- 5) w art. 18:
 - a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Statek przeznaczony lub używany wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji lub statek używany do połowu ryb, o długości do 24 m, podlegają rejestracji na podstawie ustawy z dnia 12 kwietnia 2018 r. o rejestracji jachtów i innych jednostek pływających o długości do 24 m (Dz. U. poz. 1137).”;
 - b) uchyla się ust. 3,
 - c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do rejestru, o którym mowa w ust. 1, może być wpisany statek stanowiący własność osoby fizycznej mającej obywatelstwo innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego lub osoby prawnej mającej siedzibę w innym niż Rzeczpospolita Polska państwie członkowskim, po przedstawieniu dokumentu stwierdzającego prawo własności do statku oraz innych dokumentów, o których mowa w ust. 4.”;
- 6) w art. 19:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rejestr prowadzi dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej właściwy dla portu macierzystego statku.”;
 - b) uchyla się ust. 2;
- 7) w art. 19a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Rejestr jest jawny. Osoby zainteresowane mogą żądać poświadczonych wyciągów i odpisów z rejestru.”;
- 8) w art. 20:
 - a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Po wpisaniu statku do rejestru dyrektor urzędu żeglugi śródlądowej wydaje armatorowi dokument rejestracyjny stanowiący dowód polskiej przynależności statku.”;
 - b) uchyla się ust. 4a;
- 9) w art. 21 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Statek wpisany do rejestru lub zarejestrowany na podstawie ustawy z dnia 12 kwietnia 2018 r. o rejestracji jachtów i innych jednostek pływających o długości do 24 m oznacza się nazwą lub znakiem armatora, nazwą portu macierzystego i grupą liter rozpoznawczych kraju, w którym znajduje się port macierzysty statku.”;
- 10) w art. 23 uchyla się ust. 2;
- 11) uchyla się art. 24a;
- 12) po art. 27 dodaje się art. 27a w brzmieniu:

„Art. 27a. 1. Statki morskie zarejestrowane na podstawie ustawy z dnia 12 kwietnia 2018 r. o rejestracji jachtów i innych jednostek pływających o długości do 24 m mogą być używane w żegludze śródlądowej pod warunkiem spełnienia wymagań określonych w ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2018 r. poz. 181 i 1137).

2. Wyposażenie statku, o którym mowa w ust. 1, powinno być co najmniej takie, jak określone w przepisach dotyczących jachtu morskiego o długości do 24 m w Rejonie T (żegludze na akwenach treningowych).”;

- 13) w art. 34i ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do:
- 1) jachtów rekreacyjnych i jednostek pływających używanych do amatorskiego połowu ryb;
 - 2) jachtów komercyjnych i jednostek do połowu ryb:
 - a) o długości nieprzekraczającej 7,5 m, o ile nie są wyposażone w napęd mechaniczny o mocy silnika przekraczającej 15 kW,
 - b) napędzanych wyłącznie siłą ludzkich mięśni.”;
- 14) w art. 34j:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przeglądowi technicznemu nie podlega:

 - 1) jacht rekreacyjny i jednostka pływająca używana do amatorskiego połowu ryb;
 - 2) jacht komercyjny i jednostka do połowu ryb:
 - a) o długości nieprzekraczającej 7,5 m, o ile nie jest wyposażona w napęd mechaniczny o mocy silnika przekraczającej 15 kW,
 - b) napędzane wyłącznie siłą ludzkich mięśni;
 - 3) jacht posiadający znak zgodności „CE”, przez okres 10 lat od daty wystawienia deklaracji zgodności CE, za wyjątkiem jachtu posiadającego certyfikację w oparciu o moduł A, Aa i A1, pod warunkiem że nie został uszkodzony lub że nie nastąpiła zmiana w jego kadłubie, urządzeniach lub wyposażeniu, jeżeli uszkodzenie lub zmiana mogą wpłynąć na stan bezpieczeństwa jachtu.”,
 - b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Armator statku zwolnionego z obowiązku przeglądu technicznego, o którym mowa w ust. 2, jest zobowiązany utrzymywać statek w stanie technicznym zapewniającym bezpieczeństwo żeglugi.”,
 - c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Świadectwo zdolności żeglugowej i uproszczone świadectwo zdolności żeglugowej wydaje się na podstawie pozytywnych wyników przeglądu technicznego lub na podstawie deklaracji zgodności CE, w przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 3.”;
- 15) w art. 34k w ust. 1:
- a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dokument z przeglądu technicznego lub deklarację zgodności CE, w przypadku, o którym mowa w art. 34j ust. 2 pkt 3.”;
 - b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) w przypadku statku używanego wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji oraz statku używanego do połowu ryb, dodatkowo dokument rejestracyjny.”;
- 16) w art. 37b w ust. 7 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
- „Do przeprowadzania kontroli podmiotu upoważnionego stosuje się odpowiednio przepisy art. 16 ust. 3a i 4 ustawy z dnia 25 czerwca 2010 r. o sporcie.”;
- 17) w art. 70 uchyla się ust. 3 i 5;
- 18) w załączniku do ustawy uchyla się część IIIa.

Art. 22. W ustawie z dnia 18 września 2001 r. – Kodeks morski (Dz. U. z 2016 r. poz. 66 oraz z 2018 r. poz. 650) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Do statków morskich używanych wyłącznie do celów naukowo-badawczych stosuje się Kodeks morski z wyjątkiem przepisów o przewozie ładunku lub pasażerów oraz przepisów o awarii wspólnej.”;
- 2) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. Do statków morskich używanych do celów sportowych lub rekreacyjnych, w tym morskich jachtów rekreacyjnych i komercyjnych w rozumieniu ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2018 r. poz. 181 i 1137), stosuje się Kodeks morski z wyjątkiem przepisów o przewozie ładunku lub pasażerów oraz przepisów o awarii wspólnej.”;

3) w art. 12 § 2a otrzymuje brzmienie:

„§ 2a. Pod nazwą na rufie statku morskiego używanego do celów sportowych lub rekreacyjnych o długości do 24 m powinny być uwidocznione numer rejestracyjny, o ile został nadany, i nazwa portu macierzystego statku. Nazwa statku morskiego używanego do celów sportowych lub rekreacyjnych o długości do 24 m, rejestrowanego na podstawie ustawy z dnia 12 kwietnia 2018 r. o rejestracji jachtów i innych jednostek pływających o długości do 24 m (Dz. U. poz. 1137), nie podlega zatwierdzeniu.”;

4) w art. 23 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Statek morski stanowiący polską własność, używany do celów sportowych lub rekreacyjnych, o długości do 24 m, podlega rejestracji na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 kwietnia 2018 r. o rejestracji jachtów i innych jednostek pływających o długości do 24 m.”;

5) w art. 26:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Za czynności rejestrowe, o których mowa w art. 23 § 1, pobiera się opłaty rejestrowe, które stanowią dochód budżetu państwa.”;

b) uchyla się § 2;

6) w art. 39 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Statek stanowiący polską własność, który nie podlega obowiązkowi wpisu do rejestru okrętowego i nie został do niego wpisany oraz do którego nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 12 kwietnia 2018 r. o rejestracji jachtów i innych jednostek pływających o długości do 24 m, rejestruje się w urzędzie morskim właściwym dla swojego portu macierzystego, o ile nie uprawia żeglugi międzynarodowej.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie morskim (Dz. U. z 2018 r. poz. 181) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) jachcie komercyjnym – należy przez to rozumieć statek przeznaczony lub używany wyłącznie do uprawiania sportu lub rekreacji, w ramach prowadzenia działalności polegającej na:

a) odpłatnym przewozie osób,

b) odpłatnym wykonywaniu rejsów szkoleniowych,

c) odpłatnym udostępnianiu statku w celach połowu organizmów morskich na podstawie sportowego zezwolenia połowowego zgodnie z przepisami o rybołówstwie,

d) odpłatnym udostępnianiu statku obsadzonego załogą,

e) każdym innym odpłatnym wykorzystaniu lub udostępnianiu statku

– o ile w ramach tej działalności nie jest używany do przewozu więcej niż 12 pasażerów;”;

2) w art. 86 dodaje się ust. 15 w brzmieniu:

„15. Pokładowe i osobiste nadajniki sygnału niebezpieczeństwa będące na wyposażeniu statków podlegają ewidencjonowaniu na zasadach określonych w art. 140e ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2017 r. poz. 959 i 1089 oraz z 2018 r. poz. 138, 650 i 1089). Przepisy wydane na podstawie art. 140e ust. 3 ustawy wymienionej w zdaniu pierwszym stosuje się odpowiednio.”.

Art. 24. Likwiduje się rejestry prowadzone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie:

1) art. 20 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 20;

2) art. 19 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 21;

3) art. 23 § 3 ustawy zmienianej w art. 22.

Art. 25. Tworzy się rejestr jachtów i innych jednostek pływających o długości do 24 m.

Art. 26. Zadanie polegające na budowie i wdrożeniu systemu teleinformatycznego na potrzeby rejestru jachtów i innych jednostek pływających o długości do 24 m realizuje Dyrektor Urzędu Morskiego w Szczecinie.

Art. 27. 1. Przez okres 90 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy podmioty prowadzące rejestry jachtów i sprzętu pływającego utrzymują prowadzone dotychczas rejestry, o których mowa w:

- 1) art. 20 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 20,
- 2) art. 19 ust. 2 ustawy zmienianej w art. 21,
- 3) art. 23 § 3 ustawy zmienianej w art. 22

– do celów archiwalnych.

2. W okresie, o którym mowa w ust. 1, podmioty utrzymujące rejestry do celów archiwalnych wydają zainteresowanym zaświadczenia, wyciągi i odpisy na dotychczasowych zasadach.

3. W razie zapytania organów administracji publicznej dotyczącego danych w rejestrach podmioty, o których mowa w ust. 1, udzielają informacji w terminie 14 dni od dnia otrzymania zapytania.

4. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 1, rejestry jachtów i sprzętu pływającego prowadzone na podstawie dotychczasowych przepisów oraz dokumenty stanowiące podstawę wpisu do tych rejestrów podlegają archiwizacji na zasadach określonych w przepisach odrębnych.

Art. 28. 1. Wpisy do rejestrów oraz dokumenty rejestracyjne wydane na podstawie dotychczasowych przepisów zachowują ważność w przypadku:

- 1) wpisów do rejestrów dokonanych oraz dokumentów wydanych do dnia 1 stycznia 2000 r. – przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy;
- 2) wpisów do rejestrów dokonanych oraz dokumentów wydanych do dnia 1 stycznia 2006 r. – przez okres 18 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy;
- 3) wpisów do rejestrów dokonanych oraz dokumentów wydanych po dniu 1 stycznia 2006 r. – przez okres 30 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Właściciel jednostki pływającej, zarejestrowanej zgodnie z dotychczasowymi przepisami, która podlega obowiązkowi rejestracji, o którym mowa w art. 3 ust. 1, ma obowiązek ją zarejestrować przed upływem terminu ważności dokumentu rejestracyjnego określonego w ust. 1. Przepisów art. 18 ust. 7–9 nie stosuje się.

3. Właściciel jednostki pływającej, która zgodnie z dotychczasowymi przepisami nie podlegała obowiązkowi rejestracji, ma obowiązek ją zarejestrować w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

4. Armator jednostki pływającej, która zgodnie z dotychczasowymi przepisami nie podlegała obowiązkowi posiadania dokumentu bezpieczeństwa, a która jest obowiązana do uzyskania tego dokumentu na podstawie ustawy zmienianej w art. 21, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ma obowiązek uzyskania tego dokumentu w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. W przypadku jednostek pływających wybudowanych przed dniem 1 stycznia 2020 r. dowodem własności może być również oświadczenie właściciela. Oświadczenie to składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

Art. 29. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 21 ustawy zmienianej w art. 20 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 21 ustawy zmienianej w art. 20, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 12 § 3 ustawy zmienianej w art. 22 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 12 § 3 ustawy zmienianej w art. 22, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 36 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 30. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa na zadanie, o którym mowa w art. 26, wynosi 3,56 mln zł, w tym w:

- 1) 2018 r. – 0,39 mln zł;
- 2) 2019 r. – 3,17 mln zł;
- 3) 2020 r. – 0 zł;
- 4) 2021 r. – 0 zł;
- 5) 2022 r. – 0 zł;
- 6) 2023 r. – 0 zł;

- 7) 2024 r. – 0 zł;
- 8) 2025 r. – 0 zł;
- 9) 2026 r. – 0 zł;
- 10) 2027 r. – 0 zł.

2. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, zostanie zastosowany mechanizm korygujący polegający na obniżeniu kosztów realizacji zadania polegającego na budowie i wdrożeniu systemu teleinformatycznego.

3. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz odpowiedzialnym za wdrożenie mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest minister właściwy do spraw gospodarki morskiej.

Art. 31. 1. W latach 2020–2029 maksymalny limit wydatków budżetu państwa będący skutkiem finansowym ustawy wynosi 2,44 mln zł, w tym w:

- 1) 2020 r. – 0,22 mln zł;
- 2) 2021 r. – 0,22 mln zł;
- 3) 2022 r. – 0,22 mln zł;
- 4) 2023 r. – 0,24 mln zł;
- 5) 2024 r. – 0,24 mln zł;
- 6) 2025 r. – 0,25 mln zł;
- 7) 2026 r. – 0,25 mln zł;
- 8) 2027 r. – 0,26 mln zł;
- 9) 2028 r. – 0,27 mln zł;
- 10) 2029 r. – 0,27 mln zł.

2. W latach 2020–2029 maksymalny limit wydatków jednostek samorządu terytorialnego będący skutkiem finansowym ustawy wynosi 7,99 mln zł, w tym w:

- 1) 2020 r. – 1,20 mln zł;
- 2) 2021 r. – 1,20 mln zł;
- 3) 2022 r. – 1,39 mln zł;
- 4) 2023 r. – 0,60 mln zł;
- 5) 2024 r. – 0,60 mln zł;
- 6) 2025 r. – 0,60 mln zł;
- 7) 2026 r. – 0,60 mln zł;
- 8) 2027 r. – 0,60 mln zł;
- 9) 2028 r. – 0,60 mln zł;
- 10) 2029 r. – 0,60 mln zł.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, zostaną zastosowane mechanizmy korygujące polegające na obniżeniu kosztów utrzymania rejestru oraz nowo powstałych stanowisk pracy.

4. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz odpowiedzialnym za wdrożenie mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 3, jest minister właściwy do spraw gospodarki morskiej.

Art. 32. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r., z wyjątkiem art. 26 i art. 30, które wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.